

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Cpr/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613207462
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2013:4613207462.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom, v právnej veci navrhovateľky: F.X. Š., nar.XX.X.XXXX, bytom Y., J. XXXX/X proti odporcovi: Stredná odborná škola drevárska, Pílska 7, 955 01 Topoľčany, IČO 00 891 860 o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru takto

r o z h o d o l :

Súd návrh na určenie neplatnosti výpovede danej navrhovateľke odporcom listom zo dňa 8.1.2013 podľa § 63 ods.1 písm.b zákona č.311/2001 Z.z. zamietla.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorú jej dal podľa § 63 ods.1 písm.b/ Zákonníka práce odporca dňa 8.1.2013 z dôvodu, že odporca mohol riešiť situáciu inak a to prerozdelením práce iných učiteľov alebo mohla zastupovať na sekretariáte a taktiež poukazovala na skutočnosť, že odborová organizácia neprejednávala jej výpoveď ale iba nadbytočnosť a okrem toho bola nesprávne obsadená, pričom jej výpoveď nebola prerokovaná na rade školy.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a uviedol, že u navrhovateľky bol daný dôvod výpovede pre jej nadbytočnosť a tejto výpovedi predchádzalo rozhodnutie o znížení počtu pracovníkov, pretože mali päť učiteľov ekonomických predmetov a z dôvodu znižovania počtu žiakov museli znížiť aj počet učiteľov.

Súd vykonal dokazovania výsluchom navrhovateľky a štatutárneho zástupcu odporcu, oboznámením sa so spisom tun.súdu sp.zn. 7Cpr/2/2012 ako aj s predloženými dokladmi a zistil, že navrhovateľka bola zamestnaná u odporcu ako učiteľka na základe pracovnej zmluvy zo dňa 2.9.1996 a podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 15.12.2011 vykonávala prácu učiteľky odborných predmetov. Dňa 29.3.2012 dal odporca navrhovateľke výpoveď pre nadbytočnosť podľa § 63 ods.1 písm.b/ ZP, pričom uvedená výpoveď bola napadnutá navrhovateľkou v súdnom konaní tunajšieho súdu sp.zn.7Cpr/2/2012 a rozsudkom zo dňa 31.10.2012 súd určil, že skončenie pracovného pomeru navrhovateľky výpoveďou odporcu zo dňa 29.3.2012 je neplatné. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 23.11.2012.

Dňa 1.12.2012 dal odporca navrhovateľke ďalšiu výpoveď z dôvodu nadbytočnosti, ale keďže navrhovateľka bola od 27.11.2012 práceneschopná a oznámila odporcovi, že uvedená výpoveď je neplatná, tak dňa 8.1.2013 po jej nástupe do zamestnania dala odporcovi súhlas s odvolaním výpovede. V ten istý deň odporca doručil navrhovateľke ďalšiu výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods.1 písm.b/ Zákona č.311/2001 Z.z. s odôvodnením, že pre

zabezpečenie efektívnosti práce bol znížený počet učiteľov odborných ekonomických predmetov z počtu päť učiteľov na počet štyroch učiteľov a to písomným rozhodnutím riaditeľa č.4/2012 zo dňa 28.11.2012. Navrhovateľka dňa 8.1.2013 výpoveď prevzala spolu s oznámením, že odporca nemá pre ňu inú vhodnú prácu a nemôže ju ďalej zamestnávať. V priebehu súdneho konania odporca doložil rozhodnutie o organizačnej zmene č.1/2013, podľa ktorého riaditeľ odporcu od 1.2.2013 zrušil jedno pracovné miesto učiteľky odborných ekonomických predmetov a zároveň odporca doložil aj zápisnicu z mimoriadneho zasadnutia odborovej organizácie konaného dňa 8.1.2013, na ktorom výbor tejto organizácie prerokoval návrh na nadbytočnosť u navrhovateľky z dôvodu zníženia úväzkov pre učiteľov odborných ekonomických predmetov pre zníženie počtu žiakov.

Na základe výpovede zo dňa 8.1.2013 začala navrhovateľke plynúť výpovedná doba od 1.2.2013, pričom výpovedná doba bola tri mesiace a teda pracovný pomer sa mal skončiť dňom 30.4.2013, avšak navrhovateľka bola práceneschopná od 24.4.2013 do 5.6.2013 a preto jej pracovný pomer skončil až dňom 5.6.2013.

Navrhovateľka sa domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 8.1.2013 návrhom podaným na súde dňa 30.7.2013.

Podľa § 62 ods.1 Zákona č.311/2001 Z.z. - Zákonník práce - ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby.

Podľa § 62 ods.2 ZP, výpovedná doba je najmenej jeden mesiac, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 62 ods.3 písm.b/ ZP, výpovedná doba zamestnanca, ktorému je daná výpoveď z dôvodov uvedených v § 63 ods.1 písm.a/ alebo písm.b/ alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, je najmenej tri mesiace, ak pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa ku dňu doručenia výpovede trval najmenej päť rokov.

Podľa § 62 ods.7 ZP, výpovedná doba začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 63 ods.1 písm.b/ ZP, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia alebo o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

Podľa § 64 ods.2 ZP, ak je zamestnancovi daná výpoveď pred začiatkom ochrannej doby tak, že by výpovedná doba mala uplynúť v ochrannej dobe, pracovný pomer sa skončí uplynutím posledného dňa ochrannej doby okrem prípadov, keď zamestnanec oznámi, že na predĺžení pracovného pomeru netrvá.

Podľa § 77 ZP, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti výpovede, ktorú jej dal odporca listom zo dňa 8.1.2013 podľa § 63 ods.1 písm.b/ Zákona č.311/2001 Z.z. bol podaný na súde po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty a preto ho súd zamietol. Je nesporné, že navrhovateľke bola daná výpoveď zo strany odporcu dňa 8.1.2013 podľa § 63 ods.1 písm.b/ ZP, a teda výpovedná doba jej začala plynúť od 1.2.2013 a keďže táto v prípade navrhovateľky bola tri mesiace,

tak pracovný pomer navrhovateľky sa mal skončiť dňom 30.4.2013. Navrhovateľka bola preto povinná podať návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou podľa § 77 ZP najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, teda do 30.6.2013, avšak návrh bol navrhovateľkou podaný na súde až dňa 30.7.2013. Navrhovateľke teda uplynula dvojmesačná lehota na podanie návrhu na súd dňom 30.6.2013, pričom návrh musel byť podaný na súde najneskôr v posledný deň tejto lehoty a na tom nič nemení ani skutočnosť, že navrhovateľka bola práceneschopná od 24.4.2013 až do 5.6.2013, pretože lehota podľa § 77 ZP plynie bez ohľadu na to, že navrhovateľka bola práceneschopná a uvedená práceneschopnosť navrhovateľky počas výpovednej doby nemala vplyv na plynutie a skončenie lehoty na uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru v zmysle § 77 ZP (rozsudok NS SR sp.zn.5Cdo/31/97), pričom táto lehota je prekluzívna a pokiaľ sa právo neuplatní v uvedenej lehote, tak zaniká a preto aj navrhovateľke uplynula lehota na podanie návrhu na súd dňom 30.6.2013 a pokiaľ tento návrh bol podaný až dňa 30.7.2013, tak súd sa s týmto návrhom nemohol ani zaoberať a mohol iba konštatovať podanie návrhu po lehote, čo postačovalo k zamietnutiu tohto návrhu bez toho, aby sa súd zaoberal dôvodnosťou výpovede zo strany odporcu. V ustanovení § 77 ZP je výslovne uvedené, že návrh na určenie neplatnosti výpovede je potrebné uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť a vychádzajúc z formálneho výkladu tohto ustanovenia, uplynula navrhovateľke lehota na podanie návrhu na súd dňa 30.6.2013. Takýmto výkladom zákona podľa názoru súdu nebola navrhovateľke žiadnym spôsobom odňatá možnosť domôcť sa ochrany jej práv, nakoľko navrhovateľka mala možnosť podať návrh v zákonnej lehote a okrem toho výpoveď jej bola daná ešte dňa 8.1.2013 a navrhovateľka bola PN od 24.4.2013 a teda návrh mohla podať na súd ešte predtým, ako sa stala práceneschopnou prípadne po ukončení práceneschopnosti až do 30.6.2013.

Z uvedených dôvodov sa súd nemohol zaoberať samotnou výpoveďou zo strany odporcu, keďže navrhovateľka podala návrh na súd po uplynutí prekluzívnej lehoty a preto súd jej návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 O.s.p. tak, že odporcovi, mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože náhradu trov nepožadoval a v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre .

Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje , v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha .